

16. Àti pé ó wà nínú un wọn, àwọn tí wọn ní tétí sí ọ̀rọ̀ rẹ̀ títí wọn yóò fí jáde kúrò ní ọ̀dọ̀ rẹ̀; wọn yóò máa sọ fún àwọn tí wọn ní imọ̀ pé: Kíló sọ lẹ̀ẹ̀kan ná? Àwọn wònyẹn ni Allaahu ti dí ọ̀kàn-an wọn pa, wọn sì ní tẹ̀lẹ̀ ifẹ́-inú un wọn.

17. Şùgbón ní ti àwọn tí wọn tẹ̀lẹ̀ itòsónà, Òun (Allaahu) yóò ẹ̀ ọ̀lẹ̀kún itòsónà fún wọn, yóò sì jẹ́ kí wọn máa páyàà (Rẹ̀).

18. Njẹ́ (àwọn olùsàìgba Allaahu gbọ́) n retí nnkan kan ju kí àkókò náà dé wáá bá wọn lójíjì? Dájúdájú àwọn àmì nípaà rẹ̀ ti dé. Ooree wo ni gbígba ikílò nígbà tí (àkókò náà) bá dé yóò ẹ̀ fún wọn?

19. Nítorí náà kí iwọ̀ mò dájú pé kò sí olùjòsinfún miiran lẹ̀yin-in Allaahu, kí o sì máa wá idárijì fún àwọn ẹ̀şẹ̀ rẹ̀ àti fún àwọn olùgba (Allaahu) gbọ́ lókùnrin àti fún àwọn olùgba (Allaahu) gbọ́ lóbinrin. Allaahu sì mọ́ igbòkègbodò yín àti ibùsinmii yín.

20. Àti pé àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ́ n wí pé: Kíní ẹ̀ tí (Allaahu) kò ẹ̀ sọ súúrà (ogbà ọ̀rọ̀) kan kalẹ̀? Şùgbón nígbà tí (Allaahu) bá sọ súúrà kan tí ó yanjú kalẹ̀ tí ó mẹnba ogun jíjà nínú un rẹ̀, iwọ̀ yóò rí àwọn tí àrùn wà ní ọ̀kàn-an wọn tí wọn yóò máa wò ẹ̀ bí ẹ̀ni tí n dákú, fún ibèrù ikú, nítorí náà iye gan-an ni ó tó sí wọn.

21. Títẹ̀lẹ̀ (àşẹ Allaahu) àti ọ̀rọ̀ rere (ni ó tó sí wọn). Nítorí náà nígbà tí (Allaahu) bá ti pinnu ọ̀rọ̀ náà, ti wọn sì mú ti Allaahu ẹ̀, i bá dára púpọ̀ fún wọn.

22. Njẹ́ kò súnmo pé tí ẹ̀yin bá dé ipò isàkóso, (tí ẹ̀ di ọ̀gá tàbí olórí) ẹ̀ ọ̀o máa hu iwà ibàjẹ́ lórí ilẹ̀, àti kí ẹ̀ tún máa já okùn ẹ̀bí yín?

23. Àwọn wònyẹn ni Allaahu ẹ̀bi lé, nítorí náà Ó di wọn létí, Ó sì fọ̀ wọn lójú.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنِفًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى

وَوَاتَنَّهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا

جَاءَهُمْ ذِكْرُهَا ۚ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ

يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمُ وَمَثَوَكُمُ ﴿١٨﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ

مُحْكَمَةٌ وَذِكْرُهَا الْقِتَالُ ۚ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ

الْمَوْتِ ۖ فَأُولَٰئِكَ لَبُوءٌ لَهُمْ ﴿١٩﴾ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

﴿٢٠﴾ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّىٰ أَبْصَرَهُمْ ﴿٢١﴾